

Nr 19

Av herr Gustafsson i Mem, om utredning rörande samordning och effektivisering av information utomlands rörande Sverige och svenska förhållanden.

Den verksamhet som syftar till att utomlands förmedla information om Sverige och svenska förhållanden drives f. n. av en stor grupp såväl statliga som icke statliga organ. Bland mer officiella instanser som sysslar med dylik upplysningsverksamhet kan nämnas UD:s pressbyrå, beskickningar och konsulat, Svenska institutet, SJ:s presstjänst, postverket, televerket, vattenfallsverket, SAS och Svenska turisttrafikförbundet. Därtill kommer arbetsmarknadens, exportindustriens, handels-, jordbrukets och rederinäringens organisationer m. fl.

Informationsverksamheten är sålunda starkt splittrad. En följd härav måste bli att de nämnda organen i många fall kommer att arbeta parallellt med samma eller likartade uppgifter. Bristen på samordning och samarbete medför utan tvivel att upplysningsverksamheten som helhet blir både svåröverskådlig och oekonomisk. Detta gäller såväl produktionen som distributionen av informationsmaterial. Förfrågningar av myndigheter, organisationer och enskilda från olika delar av världen rörande svenska förhållanden besvaras av instanser som ofta nog har ingen eller ringa inbördes kontakt. Detta måste medföra åtskilligt dubbelarbete och onödigt stora kostnader. En samordning och rationalisering av hela upplysningsverksamheten skulle obestriddligen möjliggöra en smidigare, effektivare och mindre kostnadskrävande information.

Ett värdefullt initiativ i angiven riktning har tagits genom en på Svenska institutets tillskyndan i följd verkställd utredning med vissa förslag till samordning och effektivisering av strävandena att göra Sverige och svenska förhållanden kända i utlandet. Utredningen synes vara tjänlig att läggas till grund för en investering i statlig regi av samtliga organ av mera väsentlig betydelse som driver upplysningsverksamhet om Sverige utomlands.

En sådan översyn torde böra ges en något vidare ram än den på Svenska institutets initiativ verkställda utredningen. Sålunda bör det bl. a. vara angeläget att beakta de erfarenheter som vunnits av SJ:s och SAS' publicitetsavdelningar, detta inte minst då det gäller att bedöma olika informationsmetoders effektivitet. Dessa avdelningars arbete är i hög grad inriktat att genom pressresor ge utländska journalister stoff till egna reportage från

Sverige. Det kan nämnas att enbart journalistresor till och i Sverige under senare år har medfört att tusentals sådana artiklar publicerats i utländsk press. En ytterst värdefull publicitet har här nåtts med relativt ringa kostnader. Bl. a. har de stora amerikanska tidningarnas och tidskrifternas miljontals läsare fått åtminstone någon kännedom om vårt land. Erfarenheten visar att dylika nyhetsartiklar i världspressen har ett propagandavärde och en goodwillskapande effekt som vida överträffar andra former av upplysnings- och propagandaverksamhet. Den information och propaganda som kan åstadkommas genom broschyrer, annonser, cirkulärartiklar, affischer, filmer etc. har givetvis också sitt värde men torde inte alltid ha en slagkraft som motiverar de relativt höga kostnaderna för framställning och distribution av dylikt material.

Med stöd av det anförda föreslås,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa om en utredning med i motionen angivet syfte och med beaktande av i motionen framförda synpunkter.

Stockholm den 17 januari 1957

Einar Gustafsson
i Mem